

Med sine hurtige Skridt var han paa Vej ind til det nye Blad, som Folk kaldte Præstebladet, hvor han redigerede Korshærens daglige »Armebefalinger.«

Nyt var Bladet forøvrigt ikke. Efter Samuelens Raad havde Missionen skaffet sig Indflydelse paa et ældre Avertissementsblad med en Del Udbredelse i de smaaborgerlige Hjem, og det var denne Avis, der nu i betydelig udvidet Skikkelse udgik under Samuelens Redaktion og Pastor Stensballes Overledelse.

Bladet — »Hverdagen« hed det — havde sine Kontorer paa Kultorvet. I et stort Hus, der af Københavnergivittigheden var bleven døbt Sakristiet, havde det indrettet sig ganske som »Femte Juni« med markskrigerske Billedreklamer i alle Vinduerne og Udstillingskabinet i Stuen. Selve Bladet var ogsaa i sin ydre Skikkelse bleven en nøjagtig Kopi af Enslevs populære Avis, blot udstyret med nogle flere Smagløsheder af amerikansk Oprindelse. Pastor Stensballe havde ikke taget fejl af Vejen, da han erhvervede Samuelen til sit Bladforetagende og lod denne Mands Snuhed og Kynisme komme Kirken tilgode. Maalet var at slaa »Femte Juni« ned, og foreløbig havde Debut'en været glimrende.

Redaktionslokalerne laa paa anden Sal, og den Redefuld af underordnede Medarbejdere, der vrimglede her i Eftermiddagstimerne og til langt ud paa Natten, havde paa ingen Maade noget evangelisk